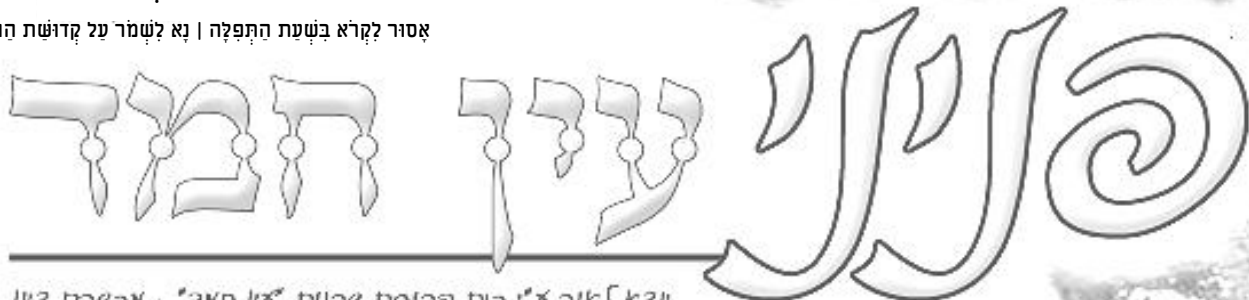

פְּרֻשֵׁת חֻקַּת | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יוצא לאור 8" בית הכנסת שכולנת "עין חמד" - אגודת בני ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת חֻקַּת- מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה

"וַיַּעַשׂ מִשָּׁה נַחֵשׁ נַחֲשֵׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל הַיָּס וְהָיָה אִם נִשְׁךְ הַנָּחָשׁ

אֶת אִישׁ וְהָבִיט אֶל נַחֵשׁ הַנַּחֲשֵׁת וְחָי" (במדבר כא, ט)

הנחש אין לו שום קשר עם הקדוש ברוך הוא, כי מזונותיו מוכנים תמיד לפניו. **ודבר זה נעשה במכוון, כדי להדגיש את ריחוקו מבורא עולם.**

לכן כשהתלוננו בני ישראל על המן- בא להם העונש דווקא בנשיכת הנחשים, מידה כנגד מידה- **אתם התאוותם להתרחק מבורא עולם, להיות כנחש ההוא שה' הרחיק מעליו ואינו תלוי כלל בחסדי שמים, הנה לכם נחשים.**

אומנם כשחזרו בתשובה, תלה משה רבינו את נחש נחושת על נס וכל נשוך שהביט בו **נרפא- כיצד?**

על כך כבר אמרו חז"ל (ראש השנה כט): "וכי נחש ממית או נחש מחיה? אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים- היו מתרפאים".

זאת הייתה תשובת המשקל לחטאם- הם מאסו בקשר עם ריבונו של עולם, **ונחש הנחושת חידש את הקשר, על ידי שהיו מסתכלים כלפי מעלה וחוזרים לאמונה ותלות בקדוש ברוך הוא.**

יהי רצון שנתחזק באמונה וביטחון במי שאמר והיה העולם, ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימנו. **אמן.**

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן אריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	--	---	--

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
 שמואל אימן בן אסתר זרי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה-
 ליאור יהושע סומך וב"ב
 יהודה אריה בן רחל ברכה
 רונן אברהם וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה
 נעם יצחק בן רחל ברכה
 יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
 שלמה ודנה דוד וב"ב
 י.מ.ש כדורי
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
 תרצה בתיה בת ימנה נינט
 עמית בת טובה
 נתנאל בן ג'ינה
 אסף בן סופיה
 מיטל בת מלכה
 טיה עדן אסתר בת שולמית
 שירי ימנה בת שולמית
 אנאל חביבה בת שולמית
 שושנה שירה בת סילביה
 רוגית בת סימי
 סיון בת אסתר
 יוסף בן רוחמה
 אילן בן ג'וליאט
 דוד עומרי בן יהודית
 מאיר בן שרית ואליהו
 שמעון בן שולמית
 אורן בן נעמי
 מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
 אילנה בת רוחמה
 סיון בת אסתר
 נונה בת מזל טוב
 דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
 דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
 ימנה ניזרי בת סטה-
 מרדכי ניזרי בן פרחה-
 מאיה בת עדי
 סימי בת סוליקה
 אורן בן אסתר
 יהודית אסתר פראדל בת חיה-
 נעם יצחק בן רחל ברכה
 שירה שילת בת אורלי
 לביא ישראל בת תמר חיה
 מוריה בת רחל ברכה
 יהודה אריה בן רחל ברכה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
 מישא אסתר בת זהרה
 עינת בת רחל ברכה
 רפאל משה בן רחל
 רחל ברכה בת פדילה דליה
 רוגית בת סבריה
 יצחק בן חנון
 יצחק בת שושנה רייזל
 יצחק בן עזרא
 בריאות ואריכות ימים
 בריאות ואריכות ימים
 דליה אפרת בת נעמה
 שלו בן מזל פחימה
 דינה בת מזל
 נעמי בת רחל
 אסתר בת שרה
 אסתר בת סוליקה
 נחום בן כיריה
 טובה בת אורה
 רחל בת זוהרה
 שאול בן סילביה
 בנימין בן יקוט
 יצחק בן פנינה
 יצחק בן רבקה
 קסנש בת דגטו
 רפאל אבידן בן תקווה
 ר' אליעזר בן עטיה

צריך להבין- מה הקשר בין תלונותיהם של בני ישראל על המן באומרם: "וַיִּנְפְּשׁוּנוּ קֶצֶה בְּלֶחֶם הַקֶּלֶקֶל" (במדבר כא, ה), לבין הנחש, שדמותו שימשה לא רק לעונש, אלא גם להצלה מן העונש?

ביאר הרב 'ברכת שמעון', שבני דור המדבר, אף על פי שהיה להם מן ובאר מים, וטעמו של המן היה "קְטַעַם לְשֵׁד הַשָּׁמֶן" (במדבר יא, ח), **בכל זאת נפשם קצה מהיות תלויים יום ביום בחסדי ה'.**

תחת זאת הם רצו לחיות חיים טבעיים, להיות במצב 'נורמלי', שאדם יכול להרוויח את מזונותיו בכוחות עצמו ואפילו יותר מן הנחוץ לו לפרנסתו. **קשה היה להם להיות תלויים בניסים יום יומיים.**

והנה הנחש נענש בכך ש"עֵפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיָּיָךְ" (בראשית ג, יד) כדברי הגמרא (יומא עה.): "תניא אמר רבי יוסי בא וראה, דלא כמנהג הקדוש ברוך הוא מידת בשר ודם, מידת בשר ודם מקניט את חברו יורד עימו לחייו, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן. **קילל את הנחש, עולה לגג מזונותיו עימו יורד למטה מזונותיו עימו.**"

וביארנו בעלי המוסר שעונש הנחש בכך שיש לו מזונות בכל מקום. בעוד שכל שאר הנבראים צריכים להתפלל ולבקש על מזונותיהם, כפי שכתוב בתהילים (קד, כא) "הַכְּפִירִים שֶׁאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקְשׁ מֵאֵל-אֲכָלִם" הרי שהנחש אינו כן.

23/06/2018		י' תמוז תשע"ח	
פרשת חקת			
הפטרה: "ויפתח הגלעדי"- שופטים י"א			
ה"ת	יציאה	כניסה	י"ב
21:21	20:25	19:13	י"ב
21:18	20:23	19:31	י"א
21:22	20:26	19:34	חגיגה
21:17	20:23	19:31	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – הטבלת פלים - חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם צריך להטביל בקבוקי זכוכית וקופסאות?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

אתם קופסאות שעשויים מחומר המחייב בטבילה כגון: קפה, בקבוקי שתיה מזכוכית שהם תוצרת חוץ, ונועדו לשימוש חד פעמי, אין צריך לרוקן את התכולה ולהטבילו. **מקורות:** שו"ת מהרי"ל דיסקין (קונ"א סימן ה אות קלו) כתב, ודע עוד שהקונה כלי עם משקה, אין צריך לשפוך המשקה ולהטבילו, דשב ואל תעשה הוי, ולא נקרא שימוש אלא בגדר ריקון המשקה מן הכלי, וריקון הכלי אינו צריך טבילה. וכ"כ בשו"ת חלקת יעקב (יו"ד סימן מב). ראה עוד בשו"ת שרידי אש (יו"ד סימן כט), ובשו"ת יחיה דעת ח"ד (סימן מד). וע"ע שו"ת אור לציון ח"א (או"ח סו"ס כד), ובשו"ת ציץ אליעזר ח"ח (סימן כו). ויש לציין שרוב ככל המפעלים שמשווקים כלי איחסון הינם תוצרת חוץ. ובשו"ת מנחת שלמה ח"ב (סימן סו אות י) כתב להתיר להשתמש במאכל בעודו בקופסא, אלא שהסתפק אם מותר לחמם ע"ג האש את הקופסת שימורים שלא הוטבלה. ובספר שולחן שלמה ח"ג (עמוד לה הערה א) נקט להתיר אף בחימום. ולפי המבואר לקמן שכאשר הישראל פתח את הקופסא עשה אותו כלי, מותר לכל הדעות.

ומכל מקום אם רוצה להשתמש בהם שימוש נוסף לאחר שסיים להשתמש בתכולה, יש מי שמצריך טבילה ללא ברכה. **מקורות:** שו"ת משנה הלכות ח"ד (סימן קז), שו"ת תשובות והנהגות ח"א (סימן תמו). ובספר ישא יוסף (חיו"ד סימן כא) הביא כן משמיה דהגר"ש אלישיב זצ"ל וכתב שלא יברך על טבילתו. וכן דעת הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל כפי שהובא בשו"ת ויצבור יוסף ח"ב (עמוד פא). וכן דעתו של הגר"נ קרליץ בספר חוט שני (שבת כרך א קובץ ענינים אות ו). וכן הביא בספר טהרת כלים- פרזיס (עמוד צא) בשם הגר"מ לוי זצ"ל.

ויש מי שפוטר מן הטבילה. **מקורות:** בשו"ת אגרות משה (יו"ד ח"ב סימן מ, קלז) דכלי זכוכית שחייב טבילתן מדרבנן אפילו משתמשים בו הרבה פעמים אינו טעון טבילה. היות והגוי שעשאו היתה דעתו לשימוש חד פעמי בלבד, וכיון שהיהודי הוא זה שקובע בו את השימוש לתמיד זה נקרא שנגמר מלאכתו על ידי יהודי. ועל כן אין צריך טבילה ואף בשאר כלי מתכות אין למחות ביד המקילים. וכן הוא בשו"ת אור לציון ח"א (או"ח סוף סימן כד) כיון שנעשה כלי ברשות ישראל. וכן פסק בשו"ת ברית שלום- טולידאנו (חיו"ד סימן ו) ושכן המנהג. ושוב ראיתי שכן הביא בספר שערים המצויינים בהלכה (סימן לז אות ח) ששמע בשם המהרי"ל דיסקין שהלוקח מהגוי צנצנת או קופסה עם מאכלים בתוכה אין צריך להטבילה משום דבטל הכלי אגב המאכל או המשקה שבתוכו. וכ"כ בשו"ת ציץ אליעזר ח"ח (סימן כו) שאם הרוב לא משתמשים בצנצנות ובקבוקים הנמכרים עם המשקאות, המיעוט לא יכול לקבוע ע"ז שם כלי למפרע. וכן דעת הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל בקול צופיך (גליון 148).

בקבוקי זכוכית וכדומה שמופיע סימון של המיחזור על גבי התווית כאן בישראל, אף שחוזרים ומשתמשים בבקבוקים, פטורים מטבילה. **הערה:** היות והבקבוקים המיומנים עוברים גריסה ושברי הזכוכית מותכים ולאחר מכן מייצרים מהם מוצר חדש, והיות ומלאכה זו מתבצעת על ידי ישראל, פטור מטבילה. כיום תהליך המיחזור בארץ ישראל מתבצע במפעל לייצור זכוכית- פניציה שבעיר ירוחם. [ואפשר לזהות את המיחזור על ידי סימון משולש שחרוט על הבקבוק]. אף באופן שרשום ע"ג הבקבוק "בקבוק חדש" כגון, בבקבוקי מיץ ענבים שיש להם כשרות לפסח, כיון שעבר התכה וייצור חדש.

מה חשוב באמת

באחד הימים שביקר מרן הרה"ג עובדיה יוסף זצ"ל בבית אחד מחתניו, ראה את חתנו עם מברג כשהוא מנסה לתקן את ציר הדלת שהתקלקל. אמר לו מרן בפליאה: "לא חבל?! לא חבל על הזמן? אני מציע, שתביא בעל מלאכה שיתקן לך, ואתה תשב ותלמד". נודע, שתמיד כשמרן זצ"ל היה נצרך בביתו לתיקונים כלשהם, אפילו קלים, היה מורה לרבנית ע"ה, שתביא בעל מלאכה ולשלם לו במיטב, וכך נהג אף בזמנו בימים הקשים, בהם הפרוטה לא הייתה מצויה כל כך בכיסו. כשנשאל מדוע הוא מביא בעל מלאכה לתיקון קל כזה, לא חבל על הכסף? ענה הצדיק ואמר: "אני קונה את הזמן היקר בכסף".

חשיבותה של דקה

סיפר הרב יצחק דיין שליט"א שפעם התארח באחת השבתות בשנת ה'תשס"ט בשכונת הר נוף בירושלים, ולפני תפילת מנחה בשבת זכה לעלות לחדרו של מרן ולחזות בעסק התורה שלו. והנה לאחר מספר דקות ניגש בנו של מרן ר' משה יוסף הי"ו למרן ואמר לו: "אבא, אבא, תפילת מנחה!". אך מרן לא שמע אותו כיוון שכל כולו היה שקוע בלימוד התורה. ולכן אחז רבי משה בידו והודיעו שוב שזמן תפילת מנחה הגיע. ולכן מיד קם מרן ממקומו, התלבש ופנה לרדת לבית הכנסת, אך משמשו הנאמן אמר לו: "כבוד הרב! יש עוד שתי דקות לתפילה", והנה מיד חזר מרן על עקבותיו ונטמן בספריו בשתי דקות אלו. ולאחר מכן פנה אליו אחד מבני הבית ואמר לו: "עד שהרב ירד לבית הכנסת יעברו שתי דקות!". אך מרן השיבו: "אף פעם אל תאמר כך, אתה יודע מה זה שתי דקות? כמה תורה אפשר ללמוד בשתי דקות?".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

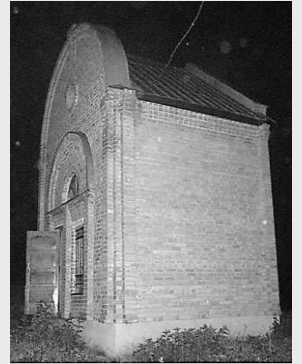
הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הרב צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב בעל העטרת צבי זצ"ל- נולד בשנת ה'תקכ"ג (1763) בעיר סאמבור. מילדותו ניכר היה עליו כי לגדולות נוצר. היה מתמיד עצום ולפי עדות של אחד מתלמידיו היה לומד בכל יום שבעה דפי גמרא וחוזר עליהם בו ביום שבע פעמים וכך מסיים את הש"ס בכל שנה שבע פעמים. **גאון בנגלה ובנסתר** ובשל ידיעותיו המקיפות בזוהר הקדוש זכה לכינוי "שר בית הזוהר", וכל הנהגתו הייתה בדרך זו. גדולתו וקדושתו היו למעלה מגדר אנושי, וזיכך את מידותיו. **התפרסם כקדוש עליון**. אחרי חתונתו קבע רבינו את ישיבתו בבית חותנו בכפר רידא הסמוך לזידיטשוב וגם לרזודול ועסק בתורה הקדושה. סיפר הגה"ק מקלויזנברג על רבינו, **שמעולם לא ישן יותר משעה ומחצה בלילה אחד, וגם בתוך זמן זה היה מתעורר שלוש פעמים, כדי שלא ישן שיתין נשמי ברציפות** ועוד כאשר היה מלמד לתלמידיו, היה הפלפול עצום ועמוק מאוד עד כי הוצרכו השומעים לחבוש ראשם כדי להבין עומק פלפולו.

פיזר כמעט את כל ממונו לצדקה בהצנע. במשך ימי חייו השיא ארבעים יתומים ויתומות, ותמיד כשהשיא אחד מיוצאי חלציו השיא גם כן יתומה אחת ונתן ליתומים או יתומות אלו שהשיא, לא רק נדוניה, כי אם גם מזונות על שולחנו אחר חתונתם כמה שנים כמו שנתן מזונות לאותו זוג. העידו תלמידיו הגדולים של רבינו כי נשמתו משורש נשמת רבי עקיבא ונשמת מהרח"ו וכן נשמת ר' לוי יצחק מברידיטשוב. **בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו ונושעו**. מסר עצמו להצלת עם ישראל לאחר שפרצה מחלת החולי-רע וביקש מהבורא להיות כפרה על עם ישראל ושבע לאחר מכן חלה במחלה זו ומיד לאחר פטירתו אפילו החולים שהיו מסוכנים- התרפאו והמגיפה נעצרה. נפטר ב-י"א תמוז ה'תקצ"א (1831). הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן אמר שהכריזו בשמיים, שביום י"א תמוז לא ירדו גשמים בזידיטשוב, כדי שיוכלו העולים לציון רבינו להשתטח באין מפריע. והכרזה זו מאומתת בכל שנה ושנה בזידיטשוב שבפולין. חי כ-68 שנים.

אביו: ר' יצחק אייזיק מסאפרין שבהונגריה (צדיק נסתר שבחר להתפרנס מעמל כפיו ושימש כמזג בכפר ומעולם לא סעד על שולחנו בלי שעני יסעד עימו, ואם לא הזדמן עני היה יושב בתענית עד שיזדמן). **אמו:** מרת הינדא (בת ר' צבי). **אחיו:** ר' יששכר בעריש מזידיטשוב, ר' ליפא מסאמבור, ר' משה מסאמבור (בעל "תפילה למשה") ור' אלכסנדר סנדר מקאמארנא. **מרבתינו:** ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ (ה'חזנה מלובלין), ר' ישראל הופשטיין (המגיד מקוז'ניץ), ר' ברוך ממזיבוז, ר' משה לייב מסאסוב, ר' משה מפשעווארסק, ר' מנחם מענדיל מרמינוב, ר' יצחק "חריף" מסאמבור, המקובל ר' משה מדרגיטשין ור' אברהם יהושע העשיל מאפטא. **מתלמידיו:** ר' חיים הלברשטאם מצאנז (בעל "דברי חיים"), ר' שלום מקאמינקא, ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב (בן אחיו), ר' יהודה צבי מרזודול (חתנו), ר' מאיר מלבי"ם, ר' אברהם מנארול, ר' יוסף מקוזובה, ר' משה מסאמבור (אחיו), ר' ישכר בעריש מזידיטשוב (אחיו), ר' אלכסנדר סנדר מקאמארנא (אחיו), ר' ליפא מסאמבור, ר' צבי אלימלך מדינוב, ר' דוד זלאטיס, ר' שלמה מדאלינא. **ילדיו:** בנו יחידו נפטר בחיי אביו בעודו צעיר לימים. **מספריו:** **בית ישראל**- על פרשיות **יסור מרע ועשה טוב**- הקדמה ומבוא לעץ החיים **פרי קודש הילולים** **צבי לצדיק** **עטרת צבי**- על הזוהר.

בספר 'עטרת זקנים' מסופר בשמו של הרה"ק אסאד, שבימי חורפו נפוצה השמועה, שיצא דבר מלכות שאסור ליהודים לדור בכפרים, ובכלל גזירה זו גם היהודים המחזיקים בתי מזיגה בחכירה בכפרים. נאספו ובאו אז אל רבינו כשלוש מאות אנשי כפרים וביקשו ממנו, שיקש רחמים עליהם שתבוטל הגזירה. אמר להם רבינו: "אולי באמת כשר הדבר גם בשביל היהודים. שלא ידורו מעתה בכפרים, שהרי על ידי זה אין להם אפשרות להתפלל בציבור לשמוע קדושה וברכו וכמה מן הדברים בהם נכשלים בחילול שבת". כששמעו זאת הכפריים צעקו כולם מרה ואמרו: "מה אומר רבינו?! הלא גזירה זו כליה גמורה, כי מלבד שאין תקווה להסתדר בעיירות למצוא בהן פרנסתם. עוד זאת, שכל החובות שחייבים ערלי הכפרים לא יבואו לעולם לידי גביה, אם יצאו מן הכפרים העירה".

ענה להם רבינו: "אם כן לינו כולכם פה הלילה, ובוקר וידעתי מה להשיב לכם". הלכו האומללים לאכסניות שלהם, ולא ראו שינה בעיניהם כל הלילה. הבוקר היה והאנשים נאספו כולם לבית רבינו. אמר להם רבינו: "בלילה הייתה לי עליית נשמה ונקשתי על כל שערי רחמים, הלכתי אל התנאים והאמוראים ורבנן סבוראי והודעתי להם צערם. וכולם פה אחד אמרו לי ככל הדברים, שאמרת לי לכם אתמול. רק רשב"י היה האחד שלא הסכים לכך, ואמר כי מעתה אם יסע יהודי דרך כפר ולא יהיו עימו טלית ותפילין, מהיכן ייקח טלית ותפילין להתפלל בהם? **ומהיכן יקנה לו פת לחם לסעוד את ליבו?**"

החליטו בב"ד של מעלה לשמוע חוות דעתם של אחד מצדיקי העולם הזה. קם רשב"י ואמר: "הלא יש לנו כאן ר' צבי הירש מזידיטשוב, הבה נשאלה את פיהו". שאלו אותו, והסכמתו לדברי רשב"י. ועתה, סיים רבינו את דבריו, לכו שובו לכם לבתיכם, כי **המיניסטר שהציע גזרה רעה זו, מת הלילה במיתה חטופה, והגזירה לא תקום ולא תהיה**" - ואכן מדברי רבינו לא נפל דבר.

תלמיד רבינו, הרה"ק ר' מרדכי לעטנר זצ"ל מדרוהביטש לן פעם אחת בחדר הסמוך לחדרו של רבינו, ומפני שהמחיצה שבין החדרים הייתה דקה, אפשר היה לשמוע מהנעשה והנשמע מחדר אחד אל השני. והיה באשמורת הבוקר שמע ר' מרדכי, שרבינו מדבר עם איש בחדרו, והאיש אמר לרבינו דברי תורה, שאזננו של ר' מרדכי קלטה אותם וגם נשאר בזכרונו.

קם ר' מרדכי והציץ דרך סדק שבדלת, לראות מי זה האיש הדובר עם רבינו, אבל לא ראה בחדר שום בן אדם. ביום השבת הבא, דרש רבינו בסעודה שלישית והגיד במשך הדרוש גם את הדברים ששמע ר' מרדכי בלילה ההוא דרך המחיצה, וסיים רבינו את הדברים ואמר: "כך שמעתי מפי מורי האריז"ל!". אז נוכח ר' מרדכי, כי האיש שדיבר עם רבינו בלילה הוא, שאת קולו שמע ואת פניו לא ראה - היה רבינו האריז"ל זיע"א.

כידוע על הפסוק: "אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל" (במדבר יט, יד)- דרשו רבותינו כי אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. להלן סיפור מופלא שיש בו כדי ללמדנו, עד כמה עלינו לנצל כל רגע בחיינו כדי לזכות עוד ועוד ללמוד את התורה הקדושה.

במשפחה מסוימת יש סבא החולה באלצהיימר (מדובר במחלה הנפוצה ביותר הגורמת להופעת דמנציה, כלומר המחלה גורמת להתנוונות של תאי מוח האחראים על תפקודים קוגניטיביים וגורמת לאיבוד הזיכרון לטווח קצר ולטווח ארוך וכן פוגעת בחשיבה, בריכוז, בשפה, ביכולת להבין הוראות וכו'), וככה אין לו כל אפשרות להשתתף באירועים משפחתיים.

בעיה זו של הסב הסיבה צער רב לכל בני המשפחה, מה גם שמדובר בתלמיד חכם גדול, שהופעתו הייתה מכבדת את כל המשפחה.

לקראת חתונתה של אחת הנכדות חיפשו תרופה מסוימת שתביא מזור למחלתו של הסבא. חיפשו, דרשו וחקרו ולבסוף מצאו.

לאחר בירורים רבים הגיעה לאוזנם שמועה על תרופה מסוימת, שבכוחה להחזיר את חולה האלצהיימר **למצב בריא לחלוטין, וזאת לכמה שעות בלבד.**

בסיכומו של עניין חתונה אינה אורכת יותר ממספר שעות בודדות, ולכן הגו בני המשפחה את הרעיון לרכוש עבור הסבא את התרופה, **כדי שיהא בכוחו לשמוח עם כל צאצאיו.**

וממחשבה למעשה, הם ביררו היכן ניתן להשיג את התרופה, וכשהגיעו לשם, **נדהמו לשמוע את המחיר... מדובר היה בהון עתק של ממש, שהסתכם באלפי דולרים לכדור אחד!**

כששמעו את המחיר, החלו חלק מבני המשפחה לסגת לאחור מהחלטתם, **והתחבטו מאוד בדבר** הרי בסיכומו של עניין הכדור מועיל אך ורק למספר שעות בודדות. ולאור העובדה שמחיר הכדור מרקיע שחקים, הדיון בקרב בני המשפחה היה: האם הכדאיות בדבר עולה על מחיר הכדור וההשקעה?

לאחר ישיבה משותפת בקרב בני המשפחה החליטו שהם **משקיעים את אלפי הדולרים, העיקר שהסבא יוכל להשתתף בחתונה.**

ואכן, הנס הזה התרחש באופן מופלא מול עיניהם. **הסבא נטל את התרופה, וממש היה לאדם רגיל.** אלה שידעו על מחלתו, נדהמו לראותו מתפקד כרגיל, ללא כל בעיה. פלאי השי"ת.

הסבא זכה ב"ה להשתתף בחופת נכדתו, קיבל ברכה אחריתא, והשמחה הרקיעה שחקים. **מזה זמן רב שלא זכו בני המשפחה המורחבת לראות את סבם משתתף בשמחות.**

והנה, זמן קצר לאחר החופה נעלם לפתע הסבא מהאולם! בני המשפחה נבהלו ולא ידעו מה אירע. הם הרי זכרו שהסבא בעצם חולה קשה במחלת האלצהיימר, וייתכן, כך חששו, **שהשפעתו של הכדור הסתיימה לפני הזמן,** ואולי גם זה בגלל 'הקוד הגבוה' של המחלה הנמצא אצל הסבא.

עוברת רבע שעה, חצי שעה, ויותר, והסבא אינו חוזר. למותר לציין שכל השמחה הושבתה, והכל חיפשו את הסבא בכל מקום אפשרי. **אבל, למרבה התדהמה והצער, כאילו 'בלעה אותו האדמה!'**

משחיפשו בכל 'החורים והסדקים' של אולם השמחות, והעלו חרס בידם, יצאו בני המשפחה לחפש באזורים הסמוכים מחוץ לאולם החתונה. עד שלפתע, משפתח אחד הנכדים את דלתו של... בית מדרש פלוני, **הוא מוצא לתדהמתו את הסבא יושב ולומד...**

על אתר הוא מזעיק את כל בני המשפחה אל בית המדרש. צריך רק לדמיין את השמחה הגדולה שאחזה בהם במוצאם את הסבא הדגול. כולם רצו במהירות לאותו בית-המדרש. אבל, מיד לאחר רגעי השמחה, שראו את הסבא הגדול, פונים הורי הכלה, בנו וכלתו אל הסבא הת"ח, ואומרים לו:

'סבא, מה קרה לך? הרי השקענו אלפי דולרים כדי שתוכל להשתתף איתנו בשמחה? ואם כן, מדוע לא תהיה איתנו באולם השמחות? כולם ממתנינים לך שם בכיליון עיניים!'

'וכי אין זה בעיניך בזבז זמן? הרי כל דקה שהכדור משפיע עליך שווה הון עתק, ועוד מעט תחלוף השפעתה של התרופה! בוא נא יחד עמנו אל השמחה, ונשמח כולנו יחד!'

אבל הסבא ממאן לקום ממקומו. הוא מביט בעיניים קמות על ההורים, ועל כל אלה שהתאספו סביבו, וניסו לשכנעו, ואומר להם: "האם בעיניכם זה נקרא בזבז זמן? מה קרה לכם? וכי לא חינכתי אתכם במשך כל שנותיי, שהתורה הקדושה היא החפץ היקר ביותר בעולם, וכל מילה, שלומדים בה שווה פי אלף אלפי אלפים מכל דבר אחר?!"

והוסיף ואמר: "עד שאני זוכה לכמה שעות של שקט ממחלת, ויש בידי אפשרות להתרכז בלימוד, אתם רוצים, שאבזבז את זמני היקר ואבוא להשתתף בחתונה?"

הצאצאים מצדם המשיכו להפציר ולהפציר בסבא הגדול, אבל הוא דבק בהחלטתו ונשאר ללמוד ולהתעמק בתורה הקדושה בבית-המדרש. (מעובד מתוך 'דירשו')

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
---	--